

pokon i veći dio tih sredstava samih, koja su se bar u svojoj potonjoj kompliciranoj formi većinom uplivom iztočnih naroda kod njih bila udomila.

Između tih sredstava smatrahu se najmoćnijimi amuleti. Obični izraz za amulete bijaše u Grkâ *προ ασκάνια, φυλακτήρια, ἀποτρόπαια* ili specialno *περίπτια* ili *περιάμματα* (od *περίπτειν* objesiti), *προσκαρτήματα*¹, Rimljanom rabi ili isti izraz, koji im služi za očaranje samo, naime *fascinum* ili specialno ime onih stvari samih, koje se kao amuleti nošahu, od Plinija počam tudja² rieč *amuletum*. Sr. Plin. h. n. XXVIII, 4 (7), XXXVII, 3 (12), XXIX, 4 (19), XXX, 15 (47) itd. Glavna oznaka svakoga amuleta je, da je ili probušen ili da je uhom ili ručicom (Henkel) providjen. Ovom se luknjom provuče žica ili nit, o kojoj se nositi može; drugi kriterij je, da su takovi predmeti obično drobni, maleni.

U jednom i drugom pogledu prikazuju se predmeti, koji sačinjavaju naš »dragulj«, bez ikakove sumnje kao amuleti. Četiri od onih sedam privjesaka (tri od kosti i jedan, koji je po svoj prilici *jaspis*) probušena su, te onom rupicom prolazi zlatna žica; tri pako privjeska nisu probušena, nu jedan od njih ima zlatno uho pritaljeno (*angelöthet*) ili kako se u naved. razpr. veli »spajacim mazom utvrđeno«, kod ostalih dvaju su uha primitivnijim načinom načinjena od one iste zlatne žice, kojom su predmeti omotani te tako učvršteni.

(Nastavak slijedi.)

Dr. Maixner.

¹ Sr. *Böttiger*, kl. Schriften III. st. 411, *Becker*, Charikles I, st. 328 i *K. F. Hermann*, op. cit. §. 42 op. 18.

² *Amuletum* po svoj prilici je od arabske rieči *Hamâlet* od *hamal* nositi. Sr. *Grotefend* u „Allgemeine Encyclopaedie der Wiss. u. Künste“ v. Ersch u. Gruber s. v. *Amulet* i *G. F. Schoemann*, op. cit. st. 351, op. 9. — U latinštini srednjega vieka rabe izrazi *ligaturae*, *alligaturae*, *subligaturae*, *ligamenta*, *brevia*, *servatoria* i dr. Sr. *du Cange*, *Glossarium*, med. et inf. lat. sub. hh. vv. Nošenje amuletâ još je i dan danas u običaju malo ne kod svih naroda Sr. *Grotefend* I 1.

Razne viesti.

Hrvatska na polju predhistoričke znanosti. — Kako je poznato ravnatelj zem. muzeja izdao je g. 1876 knjižicu pod naslovom: „Popis predmeta iz predhist. dobe u zem. muzeju u Zagrebu“. Predmeti tu opisani i naslikani povedoše ne samo slavnoga arkeologa francezkoga E. Chantre,

da jih sravnj sa istodobnima na zapadu (V. Matériaux pour l' histoire primitive et naturelle de l' homme VIII. 5), nego i glasovitoga prof. Pigorinia u Rimu, da po njih označi poblizje njihovu srodnost. Revue archéologique VII. str. 59 donosi izvadak govora držana 12. svib. 1878 od g. Pigorinia u sjednici geogr. italian. društva, dodajuć ovako: „Les comparaisons et le recherches du prof. Pigorini démontrèrent que les objets de bronze des terremares de l' Emilie et ceux des palafittes de Peschiera non-seulement sont identique entre eux, mais aussi se rapportent exactement à d' eutres de la Croatie, de Basse-Austriche et de la Hongrie, révélant ainsi une civilisation uniforme qui s' étendait depuis la Hongrie jusqu' aux provinces de l' Émilie“. I g. prof. H. Fischer u Zürichu, tražeć Nefrite i Jadeite medju predhistoričkim predmeti, u svom djelu „Mineralogisch-archäologische Studien“ (Mittheil. d. anthrop. Gesellsch. in Wien. 1878) opisuje jedan Jadeit našega muzeja po gori pomenutom Popisu „der archäologischen, jedenfalls sehr ansehnlichen Abtheilung dieses Museums, welche die Stein-Bronze und Eisenzeit umfasst“. U Revue Archéologique VII. 12. g. Fischer nabrāja mjesta, gdje se Jadeit našao u Austriji, a to su tri samo, naime u Ljubljani, u Roveredu i u Spljetu (sada u našem muzeju). Rude Jadeita nalaze se samo u jugozapadnoj državi Yunnan u Kini i u Thibetu (V. Corresp.-Blatt d. deutsch. anthrop. Gesellschaft 1879. Nr. 3). Ođanle dakle ti predmeti.

Hrvatske lubanje u Parizu. — Dr. Pilar poslao je jedanaest hrv. lubanja iz početka tekućega stoljeća u Paris, na to umoljen, za razvid. U listu *Revue d' anthropologie de Broca* p. 253 u svom sastavku *Le Celtes de l' Europe orientale* gosp. M. Obédénare veli, da su g. Broca i Hovelacque izpítali te lubanje, i da su *brachykephale*, *orthognathe*, i mnogo slične keltičkim iz Auvergne i iz Bretagne, te brachycephalskim bavarskim; po čem g. Obédénare tvrdi, da te lubanje pripadaju nasljednikom keltičkoga naroda, koj je njegda u Reciji, u Noriku i u Panoniji prebivao, a zatim blizu Carigrada kraljevinu osnovao. Dr. Fligier, koj nam pruža ovu viest u *Mittheilungen d. antrop. Gesellschaft in Wien 1877* p. 262, primiećuje: ako smo i osvjedočeni, da nijedan međjuzemni narod nije sasvim izčeznuo, i da su se keltička plemena stopila s onimj narodi, koji su njihovo zemljište zauzeli, mi ipak mislimo, da nesmiemo van vrlo oprezno uz taj namišljaj pristati.

Arkeologička izkapanja na Losinju. — Po izvještaju engl. konsula u Trstu R. Burtona u listu *Archeographo Triestino* 1877, gosp. dr. Ivan Bolmarčić, kan. i župnik u Osoru već od više godina izkapa ondje na tiesnu a sa strane Losinja starine. Osim mnogo grčkih i rimskih spomenika našlo se tu i predhistoričkih, naime kamenito dlieto, posuda prvobitne radnje, agršaka, mjedeni mač i t. d. Mi bi želili, da nam g. Bolmarčić pruži potanko izvješće o svojih veoma važnih izkapanjih.

Ministar za nastavu u Beču 17. kol. 1878 odredi, da se iz njegova proračuna izplate troškovi potrebiti za uzdržavanje sjevernoga zida Dioklecijanove palače u Spljetu. (Mittheil. d. cent. Commiss. IV. Bd. IV. Heft).

Starine kod Samobora. — U sjednici 8. stud. 1863 društva za poviest i starine javi prof. Babukić „da se na imanju katol. sjemeništa

zagrebačkoga kod sv. Jelene kraj Samobora nahode ostanci rimskih toplica i temelj razrušenih starinskih sgrada“. Molimo Samoborjane, da nas što točnije o tom obavijeste.

Solinske starine. — Turci ne samo su robili i palili po našoj zemlji, dali i same nam starine rušili i uništivali. Knez spljetski Garzoni izvješćivao je 26. svib. 1619 mlet. senat, kako Turci grade u Solinu „havendo ogni commodità di pietre delle ruine della antica città di Salona, dove il dì d' hoggi si veggono reliquie d' acquedotti, portici et altre fabbriche, emule per così dire delle famose romane“. Dobro bi bilo izpitati utvrde, koje ostaju iz toga doba u Solinu. A ni Mletčani nisu solinske starine štedili. Vrhov. providur Bernardo javi 16. stud. 1656 svojoj vladi, da je dao dovesti iz Solina u Spljet za utvrde „buona quantità di pietre grandi“. A ima toga za Mletčice i odviše.

Numismatičko otkriće u Bosni. — Prošloga travnja neki Bošnjak doni u Sisak hrpu starih sreb. novaca našastih na kupu. Nabavi jih ondješnji srebrnar, te jih ponudi g. Drag. Jagiću, podžup. tajniku, uz srebrnu odštetu. Jagić ju rado odkupi, i veledušno izruči zem. muzeju ne samo na ocjenu nego i zato, da si iz nje uzme u dar sve, što bi mu na uhar služiti moglo. Ta hrpa sastojala se je od 252 grošića dubrovačka (3 kom. iz XVI. a ostali iz XVII. vieka do g. 1661) 405 ugarskih dinara (najstariji od g. 1563, te do g. 1659), i 36 zlo sačuvanih dinara poljskih. Zem. muzej dozvolom dakle g. Jagića pridržao si je od tih 693 komada 403 komada za svoje sbirke; na kojem mu plemenitom daru od strane istoga muzeja najtoplija zahvala.

Numismatičko otkriće u Virju. — Izpravljamo naše viesti ob ovom otkriću (*v. Viest. br. I. str. 26*) po dopisu velm. g. Gavrila Kiša podžupana u Koprivnici. — Juro(*sic*) Živko iz Virja izkopa u Staroj Gori (Kostanjic) između Virja i Šemovca prošl. ljeta na oranici Jose Lukića Virjanina od prilike nogu duboko lonac pun novaca, i uza lonac ležeće željezno orudje. Gosp. Kiš poslao je u dar zem. muzeju jedanaest komada ovoga orudja, koje je tim veće važno, što mu novci opredjeljuju dobu. To su dvie motike, dvie lopate, tri tesle i 4 kom. od pluga. Novaca poslao isto u dar g. Kiš 197 komada. Među ovimi našli smo jedan komad cara *Trebonianus Gallus* (251—254) i jedan sina mu *Volusianus*, koji nebjahu zastupani u od prije opisanih. Tim veće žalimo, što nemogomo cijelo otkriće proučiti, pošto bez dvojbe bit će u onoj hrpi još dosta novoga. Zato molimo g. Krželića, da zem. muzeju one novce samo za proučenje posudi.

Nadpis iz srednje dobe. — U Brubnju, selu nad Klasničem, gdje su nekad po predaji naši stanovali, bi izkopan kamen s nadpisom, prenesen kašnje u Glinu i u maslovarsku kuću uzidan. Dobrotom gospode Dizdara poslao ga napokon zem. muzeju u dar g. Trnski, dodajući: *nadpis je latinski i glasi ovako:*

1126 A. obiit. dñs. Fri
dericus . Myndorf
fer . huius . monas
terii . electus . hic
svetus . sepultus .

U zem. muzeju sada ga više nema. Kuda je dospio, bog zna.

Odlieñi darovi hrv. arkeol. druŕtvu. — Vis. c. k. glavno zapovjedništvo u Zagrebu, kao krajiška drŕ. upr. oblast, veledušno podielila je hrv. ark. druŕtvu za ovu godinu podporu od sto for., te mu stavila na razpolaganje vješto izradjene nacрте tičuće se ostanaka najstarije crkve gotičke u Hrvatskoj, koji se još sada vide u Topuskom. — Uzoriti kardinal i nadbiskup zagrebački preuzv. g. J. Mihalović stupio kao član sa svotom od 100 for.

K r i t i k e.

Schematismus almae missionariae provinciae Bosnae Argentinae ordinis fratrum minorum observantium pro a. 1877. — *Mostarini ex typograph. Franciscana.* 158 str. u 8-i liepoga tiska.

Ova knjiga, doćim u svojoj struci moŕe sluŕiti za primjer, bavi se ponješto i bosanskiimi starinami; a bili bi joj još više, nego li smo, zahvalni, kad bi nas u naprieda ob ovom predmetu ponješto obširnije i toćnije obaviešćivati izvolila, obziruići se u tom navlastito na spomenike iz bosansko-samo-stalne dobe. U Bosni uz sva dosadašnja haranja krutoga dušmanina ima još dosta blaga za našu narodnu arkeologiju, samo treba umne ruke, da ga iztakne. Navesti ćemo iz ove knjige glavne toćke, koje se starih spomenika tiću.

Na str. 67 govoreći o ŕupi Vidoši livanskoga okruŕja, kaŕe pisac: „*Ad pedem montis Kameštica vestigia antiquissimae civitatis Equum „konj“; recte Strabo lib. 7 et Polybius in frag. num. 124. collocant intra Equum et Naronam magnam urbem Dalmam seu Dalminium, a qua nomen genti Dalmatiae. Nullus autem dubitavit, Dalmam hodie vocari Duvno*¹. Kronika Slovinska. Stolet. 12. *In eleganti monticulo Tribanj desolata arx Hum, eique contiguum vetus oppidum Podhum, proprietas praenobilis quondam familiae Brgeljić. Kaćić. Razgovor ugodni pag. 262. Ad radicem montis Tušnica amplae cujusdam civitatis muris cinctae rudera et lapides disjecti, quae in hanc diem portat nomen Grad Buŕanin*“.

Na str. 70 pišuć o Lištanskoj ŕupi istoga okruŕja, primećuje: „*est huic residentiae vicinum amplissimum vetus coemeterium, sentibus ac sylvis majori ex parte coopertum, in quo casu reperti fuerunt duo lapides. Ambo hi lapides malleis eleganter facti habent formam basium, quibus aut columnae olim impositae erant, aut potius ad claudendum ostium monumenti principalis lapis iniebat. In uno horum lapidum facile legitur hic textus: „S. Batun Mi. et Meis.“. Litterae omnes sunt majusculae. In secundo lapide legitur hic textus: „Ilarus Cracus posuit sepulcrum Livoni filie defuncte annorum septem sibi et suis*“². *Forma litterarum in primo textu viz excedit antiquitate saeculum primum aerae christianae; in altero vero forma admodum complicata videtur referenda ad primos annos reipublicae romanae*“.

O Ljubunćiu istoga okruŕja veli se na str. 71: „*nomen antiqui admodum oppidi Vašarovina videtur quidem esse hungaricum, monu-*

¹ Uz sve Mommsenovo tvrdjenje i Glaviniećvo vješto dokazivanje, da je *Dalminium* leŕao u Gardunu, mi se ipak tvrdo drŕimo stare predaje; ali o tom drugi put.

² Mi bi molili, da nam prećastni izdavatelj ove knjige O. Gr. Martić pribavi otiske tih nadpisa.

menta tamen uti lampades, dictae perpetuo ardentis, in sepulcris non semel reperiae, ac defossae inscriptiones latinae jam deturpatae indicant fuisse antiquam coloniam romanam."

— *Compendio storico dell' isola di Curzola per Nicolò Ostoich da Blatta di Curzola anno 1878. Zara 1878. 134 str. u 8-i.* — Pisac dieli svoju radnju na više glava, u kojih govori o prošlosti onoga otoka, o zgodah, o upravi, o običajih, o jezicih, o vjerozakonu i crkvi, o starinah, o položaju i proizvodih, o samom gradu Korčuli, o glasovitih ljudih ondje rođenih i t. d. Izvori su mu domaće izprave, predaje i pisci, a osobito se iztaknuje njeka starodavna kronika (iz VII. stoljeća) Ristle nazvana, o kojoj kaže, stoprv otkrita te do sada nepoznata. Vriedni sin spisateljev Franjo, koj je pohvalnom namjerom otčevu radnju na svietlo dao, liepo bi zaslužio, kad bi tu kroniku ili sam objelodanio, ili ju nam u tu svrhu pružio.

Nama je iz pomenute knjižice u kratko izercpiti ono, što se naše zadace pobliže tiče, pošto se pisac osobito trudio, da pobilježi svaki i najmanji trag, koj na onom otoku još danas ostaje iz najstarije dobe.

Bradat i Patirna, ležeća u blizini Blata, po piscu bila su naseljena „*da famiglie romane, come lo attestano le lapidi ed altre molte anticaglie non a guari dissotterrate.* Na str. 98 pridodaje o istih mjestih: da su stajala *ne due bracci occidentali di Vallegrande fin dai tempi dell' occupazione romana, come da lapidi dissotterrate, monete, anfore, vasi, pietre cotte con frammenti di lettere latine, e soprattutto da molte mura glie con terrazzi a mosaico ed ammassi di pietre, che tuttodi si veggono, uno in Patirna e l' altro in Bradat. Furono essi affatto distrutti dalla prepotenza de' Serbi (642 di Christo) dopo accanita difesa; di ciò in oggi ne parlano i ruderi imponenti a triplce barriera Bradat.* U bilježki nadovezuje, da u Bradatu na strani Mirja Vlasići su izkopali mnogo spomenika, medju kojimi trupinu lavjom kožom zaodjenutu liepe radnje i još drugu veoma osakaćenu iz mramora, i ulomak nadstupa, na kom

M
TINO

te da se ta tri komada u njega nalaze.

U dolini blizu Blata, nazvanoj *Dugipod*, opazio je „*vari e grossi ammassi di pietre, e tra questi il più grande ed esteso, unico nell'isola, chiamato Ducelova gomila (muriccio del doge)*“, o kojoj se priča, da tu leži mlet. dužd Beato ubijen oko g. 829. — U *Kraljevcu* na istoku Blata dizala se je „*una regia abitazione, di cui per anco si scorgono le rovine e la rupe angolare.*“ — Na *Stražišću*, sjevero od Blata, bi našasta krasna otnova glava iz mramora, koju on pokloni M. Kaporu, te još „*parecchie monete romane, spille, rottami di fibbie d' argento, di monili, di vasi etruschi.*“ — K podnevu na briegu nazvanom *Vepriac* vidili bi se tragovi starodavnih zidina; isto tako na *Smokvici* blizu Korčule, ovdje pako ciklopičkoga načina. — U Mirju kod Care, u Žrnovi, u Punjati i na ostrovu kod Korčule našao se je po jedan nadpis rimski. — Dvie italj. milje sjeverno od Smokvice diže se strm brežuljak s ostanci starodavnih zidina na način okruga; a 300 koračaja dalje *Gradinski prizor*, gdje opet tragovi zidine, i tu na stubovih urezano nješto, što se krivo uzimalo, da je feničko pismo.

U pogledu starina kaže pako u obće (str. 26): „*non v'ha plaga, colle o valle nell' isola, ove non si trovano, e tuttodi escavando non vengano alla luce antichi sepolcreti di rozzissima struttura, e per lo più coperti da cumuli più o meno estesi*“ (a to su predhist. humci).

U glavi VI. navodi nadpise našaste na otoku, koji se većim dielom nalaze sada sazidani u vrtu M. Kapora u Korčuli. Ostojićevo čitanje dosta je nepravilno. Već god. 1873 izdao je sve te nadpise T. Mommsen (*Corp. Inscr. Lat. III. p. 342—3*), dapače dva više (n. 3067, 3070), te još jedan (n. 6422) poslan mu od istoga Ostoića g. 1866 kao našast u Velikoj luci. Tom prilikom ovaj obavijesti Mommsena, da se našao u Patirni komad kvira iz bieloga mramora, na kom izrezano VENVS.

— *Diario storico del viaggio di S. M. J. e R. Ap. Francesco Giuseppe I. imperatore d' Austria 1875, scritto da Cesare Garimberti. Zara 1877.* — Gosp. C. Garimberti, pošto sam izpovieda, da o prošlosti naših gradova nezna ni slova, a mogao je i to znati, da monografije, vele često uz prigodu napisane, kao što i njegova, mal ne uvijek potiču od takovih, koji slabo razumiju stvar, kojom se bave, te da nisu to prava vrela, iz kojih se ozbiljna istina crpiti daje, imao se u svojoj radnji ograničiti samo na predmet, koj si pred oči postavio; no on htjede, da u toj knjizi po nečistih ustih govori i o prošlosti naše a ne svoje otačbine; te nije čudo, što je tim svoju radnju strašno zamrljao. O pojedinostih nije vriedno ni riečce trošiti.

— *Topografija i poviest grada Senja. Napisao Mile Magdić. U Senju 1877.* — Pisac, u koliko se tiče stare dobe ovoga već onda dosta važnoga grada, jedva da je što novoga iznio. Nepoznato mu je i ono malo, što je o rimskom Senju Mommsen priobćio (*C. J. L. III. 1873 p. 385*). Obiluje na viestmi srednjega i novijega doba; ali se ni ova doba nemogu točno i nepristrano opisati bez dugoga proučavanja službenih spisa u mletačkom arkivu, gdje još leži nerabljena ogromna gradja za razjasnjenje navlastito uskotskih zgoda. Prof. Lamanjski dugo je ondje proučio ovaj predmet, te je sobom odnio u Petrograd ogromnu hrpu izprava i razprava, a i u nas je dosta velika. Gosp. Magdiću zahvaliti imamo osobito na tom, što je u prvom dielu svoje radnje marljivo pobilježio sve nadpise iz srednjega i kasnijega doba, kojž se nalaze po crkvah i drugdje u Senju. I ovo nam treba sakupljati, jer ako i nije sasvim staro, u mnogom pogledu više put liepo pripomaže razjasnjenju naše prošlosti.

— *Archaeologisch-epigraphische Mittheilung aus Oesterreich herausgegeben von O. Benndorf und O. Hirschfeld.* — Pod ovim naslovom počeo je g. 1877 izlaziti u Beču arkeologičko-epigrafički list u dva svezka na godinu. Izdaju ga gori spomenuti profesori na korist i uz sudjelovanje arkeolog.-epigraf. seminara c. k. sveučilišta bečkoga. Svrha mu je, upoznati znanstveni s iet o svem, što se otkriva i radi na ovom polju u cijeloj Austriji. Toga radi ima tu zanimivih podataka i za nas. — U prvom svezku (str. 67) nalazi se kratko izvješće prof. L. Hausera pod naslovom: *Ausgrabungen in Salona 1876*. U drugom (str. 95) člančić prof. A. Conce i prof. Reinischa *Sphinx des Amenhotep III. in Spalato*. U istom (str. 145) i u trećem svezku (str. 9) g. E. Maionica i g. R. Schneider polažu izvješće

o svom putovanju po zapadnoj Ugarskoj, veoma važno i za nas, pošto su ove strane sastavljale Panoniju gornju i donju, na koje su spadale i naše zemlje medju Dravom i Savom. Još više je važan za nas izvještaj g. Jos. Hampela čuvara peštan. muzeja *Archäologisch-epigraphischer Bericht aus Ungarn* (str. 67). Tu izvjestitelj prelazi Dravu, i govori o osječkih starijih i o ondješnjem muzeju po viestih, koje mu pruži g. J. Bojničić. Napokon (str. 89) pretiskano je iz *Bullettino di Archeologia e Storia Dalmata* nekoliko nadpisa u Dalmaciji otkritih.

— ЖИВОТ И РАД Дра. БОЖИДАРА ПЕТРАНОВИЋА написао J. СУНДЕЧИЋ. У ДУВРОВНИКУ 1878. — Malena (75 str. u m. 8-i) ali veoma poučena i zanimiva knjiga i radi opisanoga i radi opisatelja. Sundečić, pjesnik medju prvaci već davno na glasu, ovdje u uzor-prozi daje nam kao u ogledalu pravu sliku Petranovićevu. Tu nema ni slova da otmeš; sve je kao u kip sliveno, nježno pako i istinito, da mu se diviti moraš. Veleučeni pokojnik čelik-narodnjak, u svom neumornom i uspješnom radu na političkom i književnom polju, i mnogu je starinu našu iz zabiti na svietlo iznio i liepo razjasnio. Slava mu.

Darovi prikazani nar. zemalj. arkeol. muzeju tečajem godine 1878.

(Vidi br. 1. str. 32.)

4. Vis. sabor kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije — svoj dnevnik. — 5. Vis. sabor dalmatinski — svoje saborske spise. — 6. Presv. g. Antun pl. Vakanović bivši kr. banski namjestnik u Zagrebu — srebr. škudu Sigismunda Tirolskoga 1665., zvanzigu cesara Leopolda i Fr. Ljudevita biskupa Vratislavskoga, par sr. starinskih mendjuša, iglu sr. pozlaćenu za kasu u slici mača, miniatur-krstić reda francezke počastne legije majora Pavla oca darovatelja. — 7. Vladin odjel za pravosudje — bakreni novac rimski (Hadrianus) našast pri kopanju temelja nove sudbene zgrade na Zrinskom trgu. — 8. Dr. M. Ivić muz. povjerenik u Zemunu — novac zlatni bizantinskoga cara Isaka I. Komnenca (1057—9), i carice bizantinske Eudocije (1059—71) s njezinimi sinovi, prsten zlatni s kamenom iz prve kršćanske dobe, dva talira mešikanska (1823, 1851), patvoreni talir Rudolfa II. (1588), srebr. Severus i 5 bakr. rimskih, 15 srebr. i 4 bakr. novija. — 9. Antun Bogetić duh. pom. i muz. povjer. u Nemeih — otku iz bakrene dobe našastu u Nemeih; kockasto tielo sa 14 polja, 8 tro-uglastih i 6 četverouglastih, našastu u Šidu, dar ljekarnika Kozjaka; dva glodala i komad klina, našastu u Nemeih; posudu zem. otkritu u Nemeih; poveći ulomak bakrene predhist. sjekire; 2 kugljice; 3 srebr. novca i 11 bakr. rimskih; 2 srebr. ugarska; 1 srebr. solnogradski. Nепrestano pako izvješćuje o stvarih, koje se zem. muzeja tiču; a veledušno se zahvalio na svaku nagradu za svoje putovanje iz Nemaca u Jankovce, gdje više dana uložio na dovršenje izkapanja ondješnje mogile s liepim uspjehom. — 10. Gosp. Bartol knjigovezac u Zagrebu — bakr. novac Antonius majoris moduli. — 11. G. August Srećec i Alfred Tonkres gimnazialci u Zagrebu

— veliku topsku željeznu kruglju, izkopanu blizu sv. Duha u Zagrebu. — 12. Josip Magdić, građanski učitelj i muzeal. povjerenik u Ogulinu — sr. novac Leopoldov 1667; 7 sr. iz srednjega doba, među kojima jedan Oglejskoga patriarke Antonia; i neprestano izvješćuje o stvarih tiućih se zem. muzeja. — 13. G. Franjo Ištvanović, činovnik kod banskoga stola u Zagrebu — bakr. novac rimski (Licinius) kovan u Sisku. — 14. G. Velimir Hrzić, učenik na realci u Zagrebu — bakr. novac rimski (Diocletianus). — 15. Aleksander Jovanović, major u miru — dva bakr. novca rimska našasta u Vinkovcih. — 16. G. Ante Turk iz Zagreba — sr. mletački soldin (Pasq. Maripetro 1457—62). — 17. G. Stjepan Berzec i Rikard Klemenčić, realci u Zagrebu — voštena pečatnica izkopana blizu sv. Roka u Zagrebu (Sigillum capituli ecclesiae Mebsis). — 18. G. Josip Horvat, filosof — 4 bakr. rimska novca nadjena kod Putinaca u razvalinah starodavnoga grada, i sr. Leopoldov. — 19. G. Mato Galjer, podučitelj u Virju — 66 rimskih novaca iz trećeg stoljeća iz funda odkrita u Virju; nešto zemlje, gdje se novci našli; kamen brus na istom mjestu odkrit; i revno je izvješćivao ravnateljstvo o tom otkriću. — 20. G. Srećko Krčelić, umirov. satnik i načelnik u Virju — 12 kom. bakr. rimskih novaca iz Virjanskoga funda. — 21. G. ravnatelj dobara prečast. kaptola u Varažd. Toplicah — nekoliko nadpisa, basirilieva i drugih rimskih spomenika ondje našastih. — 22. G. Laudenhafen, ljekar u Varažd. Toplicah — vel. opeku rimsku i bakr. rimski novac. — 23. G. Štefanov, ravnajući učitelj u Virju — liepi bodež iz bakrene dobe našast od seljaka Vugoreka kopajuć jarugu 2¹/₂ stope duboko u Virju. — 24. Prečast. g. Pajo Miler, župnik u Mitrovici i muz. povjerenik — 47 bakr. novaca rimskih, 7 sr. i 3 bakr. novija; 2 ploče s nadpisom rimskim; otisak trećega nadpisa; a revno izvješćivao o arkeol. predmetih. — 25. G. Andrassy, umirov. c. k. kapetan u Samoboru — dvie listine iz hrvatsko-francezke dobe. — 26. G. Franjo Topolčić, gimnazijalac u Zagrebu — dva sr. magjarska novca. — 27. G. Franjo Kazić iz Zagreba — sr. novac Karla VI. — 28. G. Lohmer, filosof — obširno izvješće o starinah u okolici Široke Kule. — 29. G. Josip Sobota, učitelj u Hrastovici — 2 sr. novca novija ondje našasta. — 30. Ivan Baroga, umjetnik u Zagrebu — stakleni ovratnik osobite ljepote. — 31. G. Vatroslav Lukić, učitelj u Buku požeške podžup. — sr. novac Leopoldov. — 32. G. Tito Femenić, kotarski sudac u Iloku — 9 bakrenih novaca rimskih, 3 sr. i 4 bakr. novija; sve ondje nadjeno. — 33. Ivan Lipman iz Toplica Varaždinskih — ključ rimski i bakr. novac Valentinianus, sve g. 1878 izkopano ondje pred njegovom kućom. — 34. G. Laudenhafen — bakr. novac rimski (Hadrianus) i ogromnu ciglu, sve našasto u Toplicah Varaždinskih. — 35. G. Josip Keraus, podpredsjednik društva Siscie i muz. povjer. u Sisku — knjigu: M. v. Kunits. Topogr. Beschreibungen des Königr. Ungarn u. s. einverl. Provinzen. Pest 1821. I. Bd.; i 3 bakr. rimska novca iz Siska. — 36. G. Ana Sabapek, posjednica u Tenji kod Osieka — sr. Ael. Sept. Severus i bakr. Antoninus. — 37. Vicko Milić, sudac u Drnišu i muz. povjerenik — 43 bakr. rimska novca, i komad posude, u kojoj su se našli na Balinoj Glavici kod Mljake; 4 rimske svieće sa nadpisom; komad opeke napisan iz Teplica, i nekoliko komada mosaika.

— 38. G. Jagnić iz Lipika — 9 bakr. rimskih novaca i jedan bakr. noviji, ondje našasti. — 39. G. Petar Marinković, učitelj — bravu od puške po onoj g. 1515 izmišljenoj u Nürnbergu (V. Waffenlehre von O. Maresch §. 2), našastu u brdu Jelovcu kod Kruga ličko-otočkoga okružja po seljaku Davidu Blanusi krčeć žumu. — 40. Vinko Turković, učitelj u Tovunju — ulomak nadpisa njemačkoga od g. 1588 ondje nadjena. — 41. G. Devčić, odvjetnički pisar — bakr. novac noviji. — 42. G. Nikola Domitrović, izučeni ratar u Križevcih — sr. novac Lepoldov. — 43. G. Ivan Tkalčić, prebendar u Zagrebu — čekić iz kamenite dobe našast kod sv. Šimuna blizu Zagrebu 1878. — 44. Albert Ferić pl. od Hudogbitka, umir. žup. bilježnik — bakr. buzdovan našast prigodom krčenja grma u gospodštini Čiče-Zelin. — 45. G. Vinko Batusić — stari kip. — 46. G. predstojnik kotarski u St. Pazni — nekoliko rimskih bakr. novaca ondje izkopanih. — 47. Mihael Sarafov iz Trnove — 3 sr. novca Stjepana Batora polj. kralja. — 48. Prečast. g. Pavlinović iz Makarske — bakrenu božicu iz predhist. dobe našastu u bosan. Konjicu od O. Saravaja iz Širokog Brega. — 49. G. Skender Oršolić, slušatelj prava u Zagrebu — platneni otarak iz okolice Brodske, i komad rimske svietiljke. — 50. G. Grigorka Grigorieva bugarkinja iz Pirola po Spasu Vacovu — bječve od nje pletene krasno urešene. — 51. G. Hugo Engelsrath, realac u Zagrebu — listinu Josipa II. — 52. G. Karlo Vlašić, učitelj mitrovičke učione po Paju Mileru — 160 bakr. i jedan srebr. rimski novac. — 53. G. Starčević, posjednik i trgovac u Medku po L. Vukotinoviću — jedan starogrčki bakr. novac (Faria), jedan sr. rimski republ., 2 bakr. rimska i 4 bakr. novija, ondje pod gradinom izkopana. — 54. G. Pavao Žetić, pravnik — sr. slavonski novac našast u Osieku kod Kalvarije. — 55. G. poručnik Vezić iz Varaždina — Atlas Scuttera, 8 liepo urešenih starih bosan. pušaka, i sablju iz dobe Karla VI. — 56. Ivan Žanić, gimnazijalni učitelj u Belovaru — sr. novac Karla VI. — 57. Milan Mikić, poručnik u pričuvi iz Karlovca — srebr. rimski novac cesara Aleksandra Severa, bakr. turski, i bakr. medalju noviju, sve našasto u Vacar-Vakufu u Bosni. — 58. G. grof Dr. Ivan Buratti — vel. pečat bakr. Tvrdka I. bos. kralja. — 59. Franjo Pjavec iz Samarice belovarske podžupanije — jedan srebr. (Antoninus) i 31 bakr. rimski novac, te 2 srebr. i jedan bakr. noviji. — 60. G. Lovro Homolka Turossy — banku japanezku u svili (mjenica), egipatsku piastru kralja Sonaltečkoga, medalju prigodom otvorenja suezkoga prokopa, sr. novac (16 karuba) i bakreni (2 karuba) tunizki, i tunizke službene novine. — 61. G. N. Srića iz Novoga, veletržac — plastičku sliku mjesta i luke trgovačke obćine Novi u hrv. primorju. — 62. G. Ferdo Eibel — željeznu iglu nadjenu u bjeničkoj cesti u ilovači 6'9" duboko. — 63. G. Josip Medved iz Klanjca u Zagorju, preparand za pučke škole — jedan bakr. rimski novac (Gallienus), 3 sr. novija i austr. banku. — 64. G. Mih. Hrgović, povjerenik finan. straže u Kostajnici — 2 bosan. stare sablje oduzete Turkom u Japranskoj dolini s nadpisi. — 65. G. Ilija Guteša, trgovac u Zagrebu — krasnu sjekiricu srebrom izvezanu, koju mu darova bosan. četa Golubova.

(Konac sledi.)